

Rojstni dan JLA

Kot vsako leto, tako tudi letos praznujemo epohalno veličino našega narodnoosvobodilnega boja, rojstvo naše slavne armade, ki je bila že takrat in tako tudi skozi vso osvobodilno vojno, ljudska, humana, demokratična in ki je idejo oktobra razvijala v naši revoluciji, v moderno partijo delavskega razreda.

Ob tem praznovanju, ki smo ga občani Šiške tudi letos kar najlepše praznovali v veliki dvorani skupščine občine, je predsednica Anka TOMINSEK podelila državna odlikovanja, zlate značke in priznanja ZRVS pa je podelil predsednik OK ZRVS tov. Ciril MILIČ.

Rezervni polkovnik in predsednik OO ZB NOV tov. Cveto NOVAK je čestital ob dnevu JLA, o politični strategiji komunistične partije takrat, ob rojstvu armade pa je povedal:

22. december je dan rojstva naše jugoslovanske ljudske armade. Tega dne je bila v vasi Rudo organizirana Prva proletarska brigada, ki se je kot prva regularna enota naše jugoslovanske ljudske armade s svojo aktivnostjo, borbenostjo, požrtvovalnostjo in hrabrostjo proslavila v nešteti bojih in skupaj z drugimi enotami, ki so zrastle kasneje, prispevala k slavi celotne jugoslovanske ljudske armade, ki je postajala iz dneva v dan številnejša, močnejša in udarnejša. Ta jugoslovanska ljudska armada je leta 1945 izgnala, skupaj z zavezniškimi enotami, okupatorja z naše zemlje.

Boj z okupatorskimi silami, ki so leta 1941 zasedle našo zemljo, še zdaleč ni bil enakopraven. Okupator je bil do zob oborožen in najmodernejše opremljen. Bivša jugoslovanska vojska je kapitulirala v nekaj dneh. Nemočno ljudstvo se je znašlo brez vodstva, brez armade, prepuščeno na milost in nemilost okupatorju.

Edina sila, ki je še pred 2. svetovno vojno in pred okupacijo naše domovine opozarjala na nevarnost fašističnih osvajačev, je bila komunistična partija, ki je že junija 1941. pozvala v boj proti okupatorju, hkrati pa tudi proti neljudskemu režimu, za narodno osvoboditev, saj se je vsa predvojna buržoazija postavila na stran okupatorja.

Junija 1941 je Centralni komite Komunistične partije Slovenije pozval v oborožen upor proti okupatorju. Prav v naši občini je 22. julija odjeknil strel, naperjen na okupatorskega sodelavca, kar je pomenilo pričetek oboroženega upora proti okupatorju.

Od tega dne dalje, oziroma že od začetka julija, so pri nas na Slovenskem nastajale prve partizanske skupine, ki so še v tem mesecu preraščale v čete in kasneje v bataljone ter hitele v boj z močnejšim sovražnikom.

V prvem letu bojevanja so bile ogromne žrtve; nešteto tovarišev in tovarišev je darovalo svoja življenja. Vsi ostali in novi so, vsak na svoj način, doživljali in preživljali ognjeni krst, jekleneli, zoreli in bili, ne glede na žrtve, pripravljeni bojevati se do zadnje kaplje krvi.

Kdo ne pozna epopeje Cankarjevega bataljona v Dražgošah. Dvesto borcev tega bataljona je v najtežjih pogojih 1942 tri dni bojevalo boj z nekajkrat številnejšim ter bolj oboroženim in opremljenim sovražnikom in v tem boju zmagalo. Okupator je moral priznati poraz, ki ga je doživel.

Tako ni bilo samo pri nas, na Gorenjskem, temveč po vsej naši domovini.

Iz takih enot, iz takih bataljonov so nastajali odredi in partizanske brigade ter divizije, korpusi in proti koncu vojne armadne grupacije, ki so ponesle neminljivo slavo naše jugoslovanske ljudske armade.

Boj proti okupatorju in domačim izdajalcem, nastajanje močne jugoslovanske ljudske armade bi bilo vprašljivo, če ne bi v tem boju sodelovali ljudje, ki so se v svojih okoljih na svojstven način bojevali proti okupatorju. Veliko in drobno delo aktivistov

OF je podpiralo oborožene partizanske enote, ki so se bojevale z okupatorjem. Partizanske mamice so varovale in skrbele za mnoge otroke, pletle, šivale in zbirale topli oblačila, zbirale hrano, sanitetni material in druge potrebščine. Starejši možje so jim pomagali, pa zbirali podatke o okupatorskih silah in tako na svoj način in po svojih močeh prispevali k rasti narodnoosvobodilnega boja, ki je polagoma preraščal v vseljudski odpor.

Brez take množičnosti, brez sodelovanja slehernega Slovenca, naš boj ne bi bil tako uspešen, kot je bil. Okupatorskih okov smo se znebili prav zato, ker smo bili med seboj povezani, ker smo si zaupali in delili dobro in zlo. Prav ta medsebojna povezanost nas je vodila k skupnemu boju in uspehom.

Tudi po vojni je jugoslovanska ljudska armada ostala ljudska. Postala je kovačnica novih kadrov, ki jih potrebujemo.

Toda spoznali smo, da moramo, če hočemo ostati gospodarji na svoji zemlji, težiti k temu, da smo vsi jugoslovanska ljudska armada. Ali drugače povedano, skupaj z jugoslovansko ljudsko armado se moramo pripravljati in usposabljanje, da se bomo v primeru potrebe uspešno uprli vsakomur, ki bi nam hotel kratiti najsvetejše — našo svobodo.

V času, v katerem živimo, moramo priprave na splošni ljudski odpor razumeti tako, da sta svoboda in samostojnost za nas vredni več kot vse ostalo.

Zato bi bilo prav, da vsi mi, vse družbenopolitične organizacije delamo tako, da smo v nenehnem stiku z ljudmi, z občani, da poslušamo njihove želje in tegobe in jih pomagamo reševati, pa tudi zato, da jim povemo, da nimajo prav, če so prezahtevni. Če bomo z njimi, če jim bomo prisluhnili, potem bodo tudi oni znali najti pravo mero do problemov, ki jih danes ni malo.

Roman Stana

Splošni ljudski odpor in družbena samozaščita

Pouk se je začel

Nikomur ne smemo dovoliti, da s kakršnimkoli izgovorom slabi obrambno moč in varnost domovine.

TITO, 1969

Obrambna moč Jugoslavije je v značaju njene družbene ureditve in enotnosti naših narodov in narodnosti, v moči sistema splošnega ljudskega odpora in v njenem mednarodnem ugledu. Zato moramo nenehno obnavljati, dopolnjevati in poglobljati idejno-ter samozaščitno usposabljanje delovnih ljudi in občanov, da bi kar najboljše in najučinkoviteje opravljali dolžnosti, ki nam jih narekuje SLO in DS. Pri pouku in usposabljanju delovnih ljudi in občanov za naloge SLO in DS v občini Ljubljana-Šiška so v začetku tega meseca začeli prvi dve temi:

— vojaško-politični položaj v svetu ter varnostno-politične razmere v občini, krajevni skupnosti in organizaciji združenega dela in

— oblika neoboroženega odpora ob sodobni zasedbi ozemlja — okupaciji. Temi bodo posredovali udeleženci do sredine januarja 1983. O usposabljanju, ki ga tudi letos načrtuje sekretariat za LO občine Šiška, smo v našem glasilu že poročali, vendar obvezni-ke usposabljanja opozarjamo na razporeditev dnevnih in ur, ob katerih se pouk prične. Čeprav je to razvidno iz prejetih vabil, po-

udarjamo, da se, razen v KS dr. Petra Držaja in Zgornja Šiška, pouk prične ob 17. uri, v KS Koseze in KS Guncle-Male Vižmarje ob 18.30 in v KS Komandanta Staneta ob 19. uri, v vseh drugih pa ob 18. uri.

Ob koncu pouka vabilo oddaste dežurni službi, ki je organizirana v vseh objektih, kjer so predavanja. Vsa morebitna opričila o svoji zadržanosti glede udeležbe pa urejajte v svoji krajevni skupnosti.

Razporeditev vabljenih k pouku so opravile krajevne skupnosti in ne glede na ustrežna obvestila na prvi strani vabil po-udarjamo, da so obvezniki vsi občani od 15. do 60. leta starosti (moški) oziroma do 55. leta (ženske), ne glede na njihovo razporeditev v posamezne obrambne sestavine. Prav tako je na vabilih pojasnjeno, kdo je oproščen pouka. O vsebini, času in uri tretje in četrte teme pa vas bomo obvestili v eni izmed prvih številčk našega glasila januarja 1983.

Roman Stana

POPRAVEK

V prejšnji številki glasila smo poročali o zaključkih občinske konference svetov potrošnikov. Pri tem smo pomotoma zapisali, da potrošnik ne ve, kam naj se obrne, ko je v stiski. Torej: potrošnik, če si v stiski, se obrni na potrošniški svet v svoji krajevni skupnosti.

OB 10-LETNICI ŠIŠENSKIH INVALIDOV

Osrednja slovesnost ob 10-letnici šišenskih invalidov je bila 20. novembra v Domu invalidov in borcev NOV v Malenškovi. Na slavnostni seji, na kateri so spregovorili o dosedanjem delu društva, so podelili številna priznanja in jubilejne značke najzaslužnejšim posameznikom in organizacijam, podpisali pa so tudi listino o pobratenju med Društvom delovnih invalidov Voždovac iz Beograda in Društvom invalidov občine Ljubljana-Šiška.

Slavnostni govornik na slovesnosti je bil dolgoletni član in tajnik društva Slavko Podlipec, ki je prejel tudi zvezno priznanje za šport in rekreacijo invalidov Jugoslavije.

Po svečanem delu sta delegaciji obeh pobratenih društev položili venec h grobnici narodnih herojev, slovesnost pa so zaključili z bogatim kulturnim sporedom, ki so ga pripravila invalidska kulturna društva.

Jože Čurin